

בש"פ 1694/22 - מדינת ישראל נגד ראד ג'רבווע

בבית המשפט העליון

בש"פ 1694/22

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: ראד ג'רבווע

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י' באדר ב' התשפ"ב (13.3.2022)

בשם המבקשת: עו"ד יצחק פרדמן

בשם המשיב: עו"ד אחמד יונס

החלטה

לפניי בקשה ראשונה להאריך את מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. עיקר הרקע הצריך לעניין פורט בהחלטתה של השופטת ע' ברון בבש"פ 819/22 ג'רבווע נ' מדינת ישראל (22.2.2022) (להלן: בש"פ 819/22). לפיכך, תוצג להלן תמצית הדברים בלבד. ביום 17.6.2021 הגישה המבקשת כתב אישום נגד המשיב, אשר תוקן ביום 23.11.2021 (להלן: כתב האישום המתוקן), הכולל שני אישומים. האישום הראשון מייחס למשיב עבירות של סיוע למעשה טרור של ניסיון רצח (12 עבירות), סיוע למעשה טרור של הצתה (4 עבירות), ושיבוש מהלכי משפט, אשר התרחשו במסגרת הפרות סדר והתפרעויות אלימות ברחבי הארץ, בעיצומה של מערכה צבאית בין מדינת ישראל לבין ארגון חמאס (להלן: מבצע "שומר החומות"). בתמצית, במסגרת כתב האישום

נטען כי אחיו של המשיב ואדם נוסף (להלן: ריזק ואחמד בהתאמה), החליטו להביא למותם של יהודים על ידי הצתת בתיהם מתוך מניע לאומני ובמטרה לעורר פחד או בהלה בקרב הציבור היהודי ביפו. בהמשך לכך, ביום 14.5.2021 הכין המשיב יחד עם ריזק אמצעים להצתת בתי מגורים של יהודים, תוך שימוש בבקבוקי זכוכית ריקים ומטליות ספוגות בחומר דליק מסוג בנזין (להלן: בקבוקי התבערה). עוד עולה מכתב האישום, כי סמוך לשעה 23:40 באותו היום, הוציאו אחמד וריזק את תכניהם לפועל, השליכו בקבוקי תבערה לעבר מבני מגורים שנחשדו בעיניהם ככאלה בהם מתגוררים יהודים, וגרמו לפציעתם של שני קטינים ונזק לרכוש. ביום 21.5.2021 לאחר שריזק נעצר בקשר לעבירות המתוארות, ביקש המשיב מאשתו של ריזק, כי תוציא סמרטוטים מחוץ לביתה ושתאמר בחקירתה במשטרה כי היא נוהגת לזרוק סמרטוטים מחוץ לבית, על מנת להסביר את הראיות שעמדו לחובת אחיו. האישום השני מייחס למשיב עבירות של החזקת נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו (3 עבירות); זאת, כפי שנטען בכתב האישום, לאחר שביום 29.5.2021 החזיק המשיב בסביבת ביתו שלושה כלי נשק שבכוחם להמית אדם, מבלי שיש בידו רשות כדין להחזקתם.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. ביום 2.8.2021 הסכים בא כוח המשיב למעצר עד תום ההליכים, בכפוף לכך שיוכל להגיש בקשה לעיון חוזר אף מבלי להצביע על שינוי נסיבות. ואכן, ביום 5.10.2021 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר. לשלמות התמונה יצוין כי ביום 18.11.2021 וביום 21.11.2021 הגיש המשיב שתי בקשות נוספות לעיון חוזר, זאת, נוכח מצבו הרפואי של בנו, אשר אושפז בבית החולים עקב תאונת דרכים. ביום 23.11.2021 קבע בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כי קיימות ראיות לכאורה המבססות סיכוי סביר להרשעת המשיב באישומים המיוחסים לו בכתב האישום, וכן כי קיימת עילת מעצר. ביום 24.11.2021 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. בתסקיר המעצר מיום 9.1.2022 ציין שירות המבחן כי רמת המסוכנות שנשקפת מן המשיב היא בדרגת חומרה בינונית; וכי מערך הפיקוח המוצע יתקשה לזהות מצבי סיון בעניינו של המשיב. לפיכך, חרף נסיבותיו האישיות, ובהן מצבו הבריאותי של בנו, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרורו ממעצר. בהמשך לכך, ביום 11.1.2022 הורה בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. המשיב ערר על ההחלטה האמורה ועררו נדחה בבש"פ 819/22. בהחלטתה ציינה השופטת ע' ברון כי די בהודאות המשיב שעניין סיוע בהכנת בקבוקי תבערה כדי לבסס מסוכנותו ולהצדיק את מעצרו עד תום ההליכים; וכי לכך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, ועבירות הנשק שמיוחסות לו באישום השני בכתב האישום המתוקן. נוכח האמור, קבע בית המשפט כי בנקודת הזמן האמורה אין מקום להורות על עריכת תסקיר משלים בעניין המשיב.

3. אשר להתקדמות ההליך העיקרי, ביום 27.6.2021 הוקרא למשיב כתב האישום, ובית המשפט נעתר לבקשת בא כוחו לדחות את מתן התשובה לכתב האישום, נוכח העובדה כי טרם קיבל את חומר החקירה. דיון המענה לכתב האישום נדחה כמה פעמים מסיבות שונות: מספר בקשות ארכה מטעם המבקשת לצורך המצאת תעודת חיסיון; בקשת המשיב לצורך השלמת העברת חומרי חקירה; בקשת המבקשת להגיש כתב אישום מתוקן. ביום 5.12.2021 הגישה ההגנה מענה מפורט לכתב האישום המתוקן אשר במסגרתו טענה טענות זוטא. ביום 10.1.2022 התקיים דיון שבמהלכו חזר בא כוחו של המשיב על טענות הזוטא והמבקשת ביקשה לקיים הליך נפרד בעניינו. במסגרת זאת בית המשפט קבע מועדים למשפט הזוטא ביום 9.5.2022 וביום 23.5.2022.

4. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקשת נשקפת מהמשיב מסוכנות רבה שנלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו ומנסיבות ביצוען. המבקשת מדגישה כי מסוכנות זו מתעצמת נוכח עברו הפלילי של המשיב, שכולל עבירות רכוש וסמים. בנוסף, המבקשת טוענת כי יש לתת משקל גם לתסקיר שירות המבחן, אשר קבע כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב היא בינונית ולפיכך לא בא בהמלצה על שחרורו ממעצר. לבסוף טוענת המבקשת, כי המקרה דנן אינו בגדר המקרים החריגים המצדיקים שחרור לחלופה נאשם בעבירות נשק. לעניין התקדמות ההליך, טוענת המבקשת כי

הדחיות השונות נבעו מבקשות הדדיות של הצדדים, וכי לשיטתה נדרשים עוד 20 דיוני הוכחות עד לסיום ההליך העיקרי, והיא צופה כי בתקופת הארכת המעצר תחול התקדמות בתיק.

5. המשיב מתנגד לבקשה. בדיון שהתקיים לפניי טען בא כוחו של המשיב, כי בשל התרשמותו של שירות המבחן כי מסוכנותו של המשיב בינונית, ניתן למצוא חלופה הולמת שתיתן מענה למסוכנותו; זאת, בשם לב למצבו הרפואי של בנו של המשיב, הימשכותו הצפויה של ההליך נוכח השלב המוקדם בו מצוי כעת, ומאחר שבעת הזאת קבועים רק שני מועדים לדיון במשפט הזוטא. בשל כך נטען, כי יש להורות על תסקיר מעצר בעניין המשיב, אשר יבחן חלופה נוספת למעצר.

6. לאחר שעיינתי בבקשה והאזנתי לטיעוני הצדדים בדיון לפניי, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל. כידוע, בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים בית המשפט יאזן בין זכותו של הנאשם לחירות לבין הצורך בשמירה על ביטחון הציבור ועל תקינות ההליך הפלילי (בש"פ 1575/22 מדינת ישראל נ' יוסף, פסקה 6 (13.3.2022); בש"פ 6664/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (27.10.2021); בש"פ 6517/21 מדינת ישראל נ' אלצנע, פסקה 6 (14.10.2021)). במסגרת עריכת האיזון האמור, ישקול בית המשפט, בין היתר, את גילו של הנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, חומרת העבירות המיוחסות לו, החשש מפני שיבוש מהלכי משפט או מפני הימלטות מן הדין, עברו הפלילי של הנאשם, חלוף הזמן מרגע מעצרו, קצב ניהול ההליך העיקרי והסיבות להימשכותו, והאפשרות להגשים את תכלית המעצר בחלופה מספקת (בש"פ 291/22 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (8.2.2022); בש"פ 5240/21 מדינת ישראל נ' אוחנה, פסקה 5 (5.8.2021); בש"פ 6585/21 מדינת ישראל נ' תורק, פסקה 10 (11.11.2019)).

7. בכל הנוגע לאפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר, הרי שנקודת המוצא להחלטתי זו היא ההחלטה בבש"פ 819/22, שניתנה אך לאחרונה ובה קבעה כאמור השופטת ע' ברון, כי נוכח המסוכנות הרבה שנשקפת מהמשיב, יש להותירו במעצר מאחורי סורג ובריח ודחתה את בקשתו לערוך תסקיר משלים. לא מצאתי כי מאז החלטתה האמורה, השתנתה נקודת האיזון בכל הנוגע למעצרו של המשיב באופן המצדיק את שחרורו של המשיב ממעצר. כפי שצוין בבש"פ 819/22, המעשים המיוחסים למשיב - סיוע בהכנת בקבוקי תבערה שגרמו לפציעתם של שני קטינים ולנזק לרכוש, וכן החזקת שלושה כלי נשק שבכוחם להמית אדם ללא רשות כדן - מלמדים על מסוכנותו. גם שירות המבחן עמד על מסוכנות זו ולפיכך לא בא בהמלצה לשחררו לחלופה המוצעת. לכך יש להוסיף את עברו הפלילי, הכולל, בין היתר, עבירות סמים ורכוש. אשר להתקדמות ההליך, התמונה המצטיירת היא כי העיכוב נגרם עד כה בשל בקשות דחיית הדיון ההדדיות. בית המשפט המחוזי קבע שני דיונים במשפט הזוטא, אשר צפויים להתקיים במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת. אציין, כי הנחתי היא שבית המשפט המחוזי יעשה מאמץ לקביעת מועדי הוכחות נוספים שיאפשרו לקדם את ההליך העיקרי ככל האפשר.

הבקשה מתקבלת אפוא. מעצרו של המשיב מוארך ב-90 ימים החל מיום 17.3.2022, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 40291-06-21 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ג באדר ב' התשפ"ב (16.3.2022).

ש ו פ ט

עמוד 3

